

duab⁹ naturis cōstat rōnali & sensitua: pōt ergo originale pccm⁹ nōiari: vel per cōparationē ad rōnalē: vel p cōpara-
tione ad sensitua. Si pmo mō sic ex pte ei⁹ qd est formale
in originali pccō. s. debite iusticie carētia dī lāgor nature.
ex pte vō ei⁹ qd est mālē. s. inordinatio iferioz viriū dī ty-
rānus: in qdū p iordinationē iferioz viriū iniuste & quodā
modo tyrānice rō in seruitutē pccī trahit: ex pte autē sensi-
tiue que est potētia organis affixa: dī lex carnis: ex eo qd p
traductionē carnis traducit: & dī lex mēbroz in qdū i mē-
bris cōpletis dīat: & quodāmodo fm additionē eoz incli-
nat in actū: vt. s. i delectabile mēbris homo inclinet: qd est
eis pueniēs. In eo māl⁹ erat rē. Non ita qd illud qd fuit
mā corpis ade sit postmodū mā oīuz hoīuz: s. qz mā oīum
hoīuz origināl⁹ ab adā traducta est: sicut a pncipio effecti-
uo pmo in humana natura: materia. n. humani corpis est
mēstruū: vel ēt semē sil⁹ vt qbusdā placet. Qd autē semen &
mēstruū causēt in nobis: hoc nō est nisi p vtutē naturalez
que in nos ex parētib⁹ deuenit: & ita tota materia corporis
humani originē hz ab adā: nō quasi ab eo decisa: sed quasi
a vtute que ab ipso descēdit pparata. (Qd ēt oīdi pōt rē.)
Ista rō non valet: qz pccedit a maiori affirmādo: magis enī
videt qd in resurrectione que tota miraculosa erit aliqd di-
uina vtute fiat: vel p multiplicationē: vl etiā alio quocūq;
modo: qd in naturali augmēto: qd actione nature cōpletur.
(Nō ificiamur tñ rē.) Istud vī icōueniēs: qd magis hic po-
nit: qz vel caro & sanguis ex cibis gñata difficta erat ab il-
la que a parētib⁹ descēdit: & sic nō tota qñtitas humani cor-
poris saluaret in carne que ex parētib⁹ descēdit vel cōmix-
ta illi: & sic oportebat qd ex eis vñū qd gñaret qd neutrum
illoz esset: sed mediū iterea: & sic totū equalit⁹ ad vitatē na-
ture ptingeret: nisi forte poneret eē mixtio s. mima salua-
ta: vt qdā posuerūt: qd etiā in pñū modū rediret.

Quō peccatū origiale a pñib⁹ trāseat ad filios
an fm aīaz: an s. carne. C. Bi. XXXI.

Inc supest inestigare: qual⁹ illud
peccatū a patrib⁹ traducat in filios
s. an fm solā aīam: an fm carnez:
siue fm vtrūq;. Putauerūt qdā s. z
aīam trahi originale pccm⁹: nō solū
fm carnē: qz nō solū carnē: s. & aīam extraduce
esse arbitrati sunt. Sicut. n. in gñatione plis de
carne paterna substātiāl⁹ trahit caro: ita & de gi-
gnentis aīa: aīa geniti essential⁹ deduci ab his
eximatur. Ideoq; sicut d corrupta carne caro
corrupta seminat: ita etiam de anima pecca-
trice: anima peccatit⁹ corruptione originali i se
cta ab illis trahi dicitur.

Predictā opionē dānat: & qd per carnē tradu-
catur pccm⁹ dicit: & quo modo ostēdit.

Hoc autem fides catholica respuit: &
tanq; veritati aduersus damnat: que
non animas: sed carnem solam: sicut
supius diximus ex traduce esse admit-
tit. Non igit fm animā: sed fm carnē
solā peccatū origiale trahit a parentibus. Est
enim peccatū origiale: vt supra diximus: con-
cupiscētia: nō quidē act⁹: sed viciū. Unde Aug.
ad Valerius. Ipsa cōcupiscētia est lex mēbroz

vel carnis: que est morbidus qdā affect⁹ vel lā-
guor: qui cōmouet illicitū desiderū. i. carnalem
cōcupiscētiā: que lex peccati dī: que dī manere
in carne: nō quia i aīa sit: sed quia per corruptio-
nem carnis in anima sit.

Causam corruptionis carnis ostendit ex qua
in anima peccatū sit.

Caro enī per pccm⁹ corrupta fuit i adā
a deo: vt cū an pccm⁹ vir & mulier sine
icētiuo libidis & cōcupiscētie feruore
possent cōuenire: essetq; thoz imacu-
latū iaz post pccm⁹ nō valeat fieri carnalis copu-
la absq; libidinosa cōcupiscētia: que semp viciū
est: & etiā culpa: nisi excuset p bona cōiugij. In
cōcupiscētia igit & libidine cōcupiscit caro forman-
da in corp⁹ plis. An caro ipsa que cōcupiscit in vi-
ciosa cōcupiscētia polluitur & corrūpitur: ex cu-
ius pccu aīa cū ifūdatur maculā trahit q polluit⁹
& sit rea. i. viciū cōcupiscit: qd est origiale pccm⁹.

Qz ppter corruptionē carnis que ē causa pec-
cati dī pccm⁹ esse in carne.

Deoq; ipm pccm⁹ dī manere in carne:
caro igitur que i cōcupia libidis semia-
tur: nec culpā hz: nec actū culpe: s. cāz
In eo igit qd semiat corruptione est: in
eo aut qd nascitur cōcupiscētia viciū ē. An Am-
brosius de xbis apli sic ait. Quō bitat pccm⁹ in
carne cū nō sit suba: s. pñuatio bōi. Ecce primi
hoīs corp⁹ corruptū est p pccm⁹. Ipsaq; corru-
ptio p cōditionē offensionis manet in corp⁹: ro-
bur tenēs diuine snie dare in adā: cui⁹ consortio
aīa maculatur pccō: p id qd facti cā manet iba-
bitare dī pccm⁹ in carne: hec est lex carnis. Idez
nō habitat pccm⁹ in aīa: sed in carne: qz pccī cau-
sa ex carne est: nō ex aīa: qz caro est ex origie car-
nis pccī: & p traduce oīs caro fit pccī: aīa vō nō
traducitur: & iō in se cām pccī nō hz. Aug. quo-
q; ex carne pccm⁹ aīaz trahere in sermone quo-
dā de xbis apli: ostēdit dicēs. Viciū cōcupiscē-
tie est qd in aīa: sed ex carne pccm⁹. Natura qppe
humana nō ope dei cum vitio primitus est isti-
tuta: s. ex volūtat⁹ arbitrio pñoz hoīuz veniē-
ti vitio est sancitata: ita vt nō sit in carne bonus
sed vitium quo inficitur anima.

De causa originalis peccati que est in carne:
vtrum sit culpa: an pena.

Ite queri solet: vtrum causa peccati
originalis que dicta est esse in carne:
culpa sit: vel pena: siue aliquid aliud.
Culpa esse nō pōt: qz culpa nō ē in re
irrōnali. Si enī culpa esset in carne an infusio-
nem aīe: actualis esset vl origial⁹. S. actualis

ibi non est: nec originalis culpa est: quia ipsa causa est originalis peccati. Si autem pena est qua est illa passibilitas vel mortalitas: vel alia corruptio: hoc. n. defectus carni inesse constat.

Chic aperit quod sit. s. feditas tacta ex libidine concupiscentie: que viciu vel corruptio dici potest.

Ad quod dici potest: quia multiplex defectus carnis: et precipue pollutio quedam: quas ex sermone coitus parentis et concupiscentia libidinosa trahit caro dum percipit: causa est originalis peccati: que recte viciu sine corruptio carnis appellari potest: quia feditas maior esse videtur in carne concupiscentialiter tractata: quam in ea unde traducitur. Et quod viciu vel corruptio sit in carne ante coniunctionem anime effectum probatur cum anima infunditur: que ex corruptione carnis maculatur. Sicut in vase dignoscitur viciu esse cum vinum infusum acescit.

Inductu ostendit similitudinem non absurde filios trahere peccati a parentibus eo mundis dici.

Nam miremur et intellectu turbemur audientes peccatum originale filios trahere a parentibus: iam per baptismum ab illo peccato mundatis: diversarum similitudinum inductione id posse fieri insinuat Augustinus. In libro de baptismo paruulorum ita inquit. Quomodo proputium per circumcisionem auferitur: manet tamen in eo quem genuerunt circumcisi. Quomodo et palea que opere humano tanta diligentia separet: manet tamen in fructu qui de purgato nascitur tritico: ita peccatum quod in parentibus per baptismum mundatur manet in eis quos genuerunt. Ex hoc. n. gignitur quod adhuc vetustum trahitur: non ex hoc quod lex in nouitate promouit eos iter filios dei. Non enim generant parentes filios secundum illam generationem: qua denno sunt nati: sed potius secundum illam qua carnaliter et ipsi prius sunt generati.

Quare dicatur originale hic dicitur cum epilogo.

Tam ostensum est quod sit originale peccatum: et qualiter a parentibus in filios: et per carnem in animam transeat. Ex quibus etiam innotescit: quare dicatur originale peccatum. ideo. s. quia ex viciosa lege originis nostre in qua concipimur. s. carnis libidinosa concupiscentia traducitur: ut supra dictum est. Non enim quia ex carne traducta ab Adam concepti sumus: ideo peccatum trahimur: quia et christi corpus ex eadem carne formatum est: que ab adam descendit: sed eius conceptus est celebratus: non lege peccati. s. concupiscentia carnis. unde caro eius peccatrix non fuit: imo operatio spiritus sancti. Noster homo conceptus non sit sine libidine et ideo non est sine peccato. Quod euidenter Augustinus.

ostendit in libro de fide ad Petrum sic dicens. Quia dum sibi inuicem vir mulierque miscetur sine libidine non est paritum concubitus: ob hoc filiorum ex eorum carne nascentium non potest sine peccato esse conceptus: ubi peccatum in paruulos non transmittit. propagatio: sed libido: nec fecunditas nature humane facit homines cum peccato nasci: sed feditas libidinis: quam homines habent ex illius inestimabili condensatione peccati. Ideo beatus David propter originale peccatum: quo naturali obstructi sunt filij ire dicit. In iniquitatibus conceptus sum et in perditione mea mater mea. Ex hoc itaque apparet ex lege conceptionis traduci originale peccatum: quia nisi corruptio sic fieret in carne: anima ex carnis purificatione concupiscentie viciu non traheret.

Obiectio quorundam interducentium probare peccatum non traduci ex lege coitus.

Sed ad hoc opponitur hoc modo. In ipso conceptu dicitur transmitti peccatum. propagatur caro: nec tamen tunc infunditur anima secundum phisicos: sed iam effigiato corpore: quod etiam moyses in exodo aperte significat: ubi ait de percussura mulieris pignatis. Si quis inque percusserit mulierem pignatem et abortum fecerit: si adhuc in forma fuerit puerperium: mulctabitur pecunia. Si autem formatum fuerit reddat animam pro anima. Formatus homo intelligitur propter animam animatum: et in forma quod nondum habet animam. In ipso ergo conceptu cum caro propagatur: nondum infunditur anima. Quod si ibi peccatum transmittitur cum peccatum non possit esse: ubi anima non est. Ad quod dicitur potest: quia in illo conceptu dicitur peccatum transmitti: non quia peccatum originale sit: sed quia caro ibi trahit id ex quo peccatum fit in anima cum infunditur et vtriusque vocatur conceptus. s. et cum caro propagatur formamque corporis humani recipit: et cum anima infunditur: quod aliqui etiam de naturam. Unde quod natus est in te. Proprie autem naturam dicitur in lucem editio.

Diuisio textus.

Stenso quod peccatum originale est: et quid sit: hic persequitur quasdam conditiones ipsius. Et diuidit in partes tres. In prima determinat de peccato originali: quantum ad eius principium: ostendens quomodo traducatur. In secunda determinat de eo quantum ad eius terminum: ostendens quomodo per baptismum remittatur. 33. di. (Quonia supra dictum est etc.) In tertia determinat de eo quantum ad eius numerum: ingreditur: an sit unum vel plura. ibi. (Predictis adiciendum videtur etc.) Prima diuidit in duas. In prima ostendit modum: quomodo peccatum originale traducitur. In secunda mouet quodam dubitationem. ibi. (Sed ad hoc opponitur hoc modo etc.) Prima diuidit in duas. In prima determinat modum quo peccatum originale in nos puenit. In secunda ex ipso modocludit rationem nominis. ibi. (Itaque ostensum est quod sit originale peccatum etc.) Prima diuidit in tres. In prima mouet quodam: videlicet. s. peccatum originale per translationem aie vel per translationem

carne in nos deueniat. In scda excludit sniam illoz q per translatione aie peccatu originale i nos deuenire dicebat ibi. (Putauere quida fm aiam rē.) In 3^a ostēdit qualiter fm translatione carnis originale peccatu traducat. ibi (Est enī peccatu originale: vt supra diximus rē.) Et diuidit in partes tres. In pma ostēdit q ppter feditate que ē i carne cum translatione carnis simul culpa vel pena traducitur. In secūda inquit de illa feditate qd sit. vtrū. s. culpa vel pena. ibi (Vt queri solet rē.) In 3^a ostēdit quomodo illi q ab hac feditate purgati sunt peccatu originale trāsmitte- re possint ibi. (Ne aut miremur z intellectu turbemur rē.)

¶ Questio. I.

Ic querunt duo. Primo de tradu- ctione originalis pecca- ti. z de subo eius. Circa pma querunt duo. Primo: vtrū per translatione carnis originale traducat. Secdo: vtrum in oēs hoies necessa- rium sit originale peccatum trāsire.

¶ Utrum originale peccatu possit trāsire in posteros per originem carnis.

Ad primum sic pcedit. Vt q pozig- ne carnis originale a p pa- rete i posteros trāsire nō possit. Actio enī pso- ne nō extēdit se ad nām: qz psona inferior z mi- nus est potēs q natura i qua subsistit: s. origo carnis debet ipsi nature: cū gñatio sit ordiata ad pseruatio- nem spēi z nō idiuidui. ergo peccatu pmi parētis p originē carnis in posteros transire nō potuit: qz hoc esse nō potuit: nisi p actionē psonē natura ificeret. ¶ 2° qz oēs eē idē subm. sed infectio culpe pfectiōi vtutis opponit. cū g semē subm vtutis esse nō possit: nec infectiōi culpe subyici poterit. caro aut nō traduci: nisi mediāte semie. g p modū istum mediāte semie nō poterit p translationem carnis originale pctm traduci. ¶ Si dicat q p libidinē coit semē inficit z illa infectio est causa culpe originalis. ¶ Contra. libido fm Aug. dī iproba volūtas: s. improba volūtas pctm ē. g si rō- ne libidis culpa originalis causat in nato: tūc nat traheret peccatu originale a primo parēte: z nō a pmi parētib: z h est ptra id qd ifra magi determinat. ¶ Illa infectio semis defect? qdā est: oīs aut defect? i nobis vī vel culpa vel pēa esse: aut igit est culpa: aut pena. Culpa nō pōt eē: qz semen subm culpe eē nō pōt. nec ē pena: qz pena culpā pcederet z culpa ex pena causaret: qd est icōueniēs. g nullo mō pōt ex infectiōe semis pctm originale in gñato causari. ¶ 2° etiā post baptisimū: qz oīs originalis culpa delect: remanet tū cō cupiscētia i corpore p modū pene. s. g infectio cōcupiscētie i semie aīaz inficere possit culpa originalis: ēt postqz hō a pctō originali mūdāt: ēt: p cōcupiscētia i corpe remanē tem aīa sītr ificeretur: z ita pctm originale de necessitate re- dīret: qd est icōueniēs: qz oporteret etiā de necessitate z pe- naz ei redire: q est carētia vīfōis diuīe. g nō est pole q in- fectio semis infectionem culpe in aīa causet.

Sed cōtra

est qd apłs dicit ad Ro. 5°. Per vnū ho- minē pctm in mūdū itrauit: s. nō potuit ex vno hoīe humanū gen? ifici: nisi eo mō quo totū genus humanū ex vno hoīe pcessit: s. aut fuit p originē carnis. g hoc mō pctm originale a pmi parētib? i nos trāsīt. ¶ 2° sic se h3 psonale pctm ad actū psonē: ita se h3 pctm nature ad actū nature: s. pctm psonale. i. actuale ex actu psonē cātur g z pctm nature. s. originale ex actu nature i nobis efficit: s. act? nature est act? gñatōis p que ipsa natura spēi saluat. g p actū gñationis peccatu originale i nos trāsīt.

Respondeo

dd3. q in pgressu originalis talis ordo fuit q psona nāz ifecit p actuz pcti z nature infectio in psonaz scōario trāsīuit q a psona peccate

ppagat: qd qst sit vidēdū ē. sic. n. puz dictū est. h de hūa- ne nature i sui pñ? supra ditionē suoz pncipioz cōtulerat vt eēt i rōne rectitudo quedā originalis iusticie quā sine ali qua resistētia inferiorib? virib? iprimere posset: qz h gratis collatū fuerat. id iuste p igratitudinē iobediētie subtrahitū ē. vñ factū ē: vt p hōie peccate nā humana q i ipo erat sibi ipsi relinqret: vt pssisteret fm ditionē suoz pncipioz: z p modū istū ex actu psonē peccātis i ipsaz nām defect? trāsī- uit: z qz nā dīciēs ab eo qd gratis ipēfuz erat nō pōt cāre h qd supra nāz collatū erat: cū nihil agat vltra suā spēs. id se- quit q ille q gñat ab hūte nāz hoc mō deficiētē nāz in sili defectu suscipiat: qz act? psonē fm ditionē sue nāe pcedit z vltra nō se exrēdit: idē est q defect? in ipsaz psonā gñataz redūdat: sed rō culpe idē venit: qz illud qd collatū fuit gra- tis ade. s. originalis iusticia nō fuit sibi collatū psonalr: s. in- quātū talē nāz hēbat: vt oēs. s. i qb? talis ab eo accepta nā iueniret: tali dono potirent. z id cū ppagatōe carnis ēt illa originalis iusticia ppagata fuisset. In pte g nature erat: vt talis iusticia semp in ea cōseruaret: s. p volūtate psonē exntis in nā factū est vt hoc pderet. z id h defect? pparat? ad naturā rōne culpe h3 in oib? in qb? iuenit cā nā accepta a psona peccate: z qz p originē carnis defect? iste nāli gñā- tione traduci sīl cū natura. id ēt z culpa originalis p origi- nem carnis traduci dī: z qz p volūtate psonē rō culpe ad naturā trāsīt. ideo dī psonā naturā ifecisse: qz vō in psonis alijs est originale pctm a pma psona gñantis: nō ē rō culpe ex ipsis: cū nō p pvolūtate peccatū tale icurrat: sed inquā- tum talē naturā cū rōne culpe recipiūt: idē est: qz z natura psonaz ificere dī. inde etiā est q ista infectio ex iordinata volūtate pmi parētis in ipso qdē pmo parēte fuit duplr. s. p modū peccati actualis: in qz tū eam p pprā volūtate con- traxit: z etiā vltēius per modū peccati naturalis: in qz tū natura in eo ifecta est. In sequentibus autem non est nisi peccatum naturale.

Ad primum

ergo dd3. qz qz natura absolute cō- siderata immobilis sit. tū fm esse suum cōsiderata: o3 q ad variationē psonē variet p accīs. cōstat enī qz deficiētē hoc hoīe deficit humana natura que i ipso est: z ita ēt peccatū psonale ade in naturā humanā trāsīuit fm q in ipso esse hēbat. Ipso enim peccate pnat? est his q sibi rōne nāe sue gratis pcessa erat: z eo pūato ēt nā pūata fuit: vt i ipo erat: z p pñs i alijs q ab ipo nāz accepturi erāt ¶ Ad scōz dōm. qz semē nō ē actu sub3 culpe: s. vtute tñ. hoc mō. n. se h3 semē ad peccatū originale: sic ad nāz hūanā: vñ sic in semie nō est nā hūana: nisi i vtute: ita ēt nec origia- lis culpa: qz p vtutē q ē i semie gnō ad nāz hūanā termiat infectā origiali pctō. ¶ Ad 3° dd3. qz libido trib? modis dī. vno mō fm qz pssistit i actu volūtatis illicite z iordiate ali- qd desiderātis: z h mō libido ē actuale peccatū. Alio dī li- bido qz pssistit magis i delectatōe sensualitatis: z pcpue in actu gñatiue: vbi supercedit dīlectatio: z sic ē qdā ex pctō dīrelictū: nō qz sine pctō nō ēt dīlectatio: s. qz iordiate non esset: qd nomē libidis iporat. Tertio mō pōt sumi libido: qz i habituāl? p illa iordinatiōe viriuz nimia: ex qua est in nobis pñitas ad iordinate cōcupiscēdū. A pma igit libidi- ne mēs cuiuslibet iusti generātis liberaf: cū cōtigat actuz mīmonialē sine omni culpa z mortali z veniali exerceri. vñ cōstat qz nō intelligit illa libido trāsmittere originale peccatū in plē: nec itēz illa q est iordiate dīlectatio sensua- litatis: z si. n. p miraculū a tali iordinatiōe delectatōis coi- tus aliquoz purgaret: nihilomin? eoz nati peccatū origia- le pberēt. vñ p3 qz libido 3° mō dicta itelligit ēē pcti origia- lis causa. omne enī generans gñat sibi sīle in nā. vñ cū hec sit cōditio nature humane iusticia origiali destitute: vt tal inordinatio viriū aie in ea existat: pstat qz ēt talis cōditio

in ple remanebit: et si feruor coitus inueniatur dici causa originalis peccati: hoc non propter se dicitur: sed inquantum est signum eius quod est sub ea: quia ex iordinatione viri iordinata delectatio in coitu pcedit quasi signum et effectus eam suam indicans. ¶ Ad 4^m dicitur: quod illa infectio que est in semine: sic non habet rationem culpe proprie loquendo nisi infusione aie: ita nec pene. opz. n. esse idem subm culpe et pene. et ideo sic in reb⁹ irrationalib⁹ non ppe est pea que de se ordine ad culpam habet: ita et nec in semine pena potest esse: sed est defectus quodam inquantum similitudo nature generantis in semine virtualiter manet: per modum est quo lepra in semine leprosi non est egritudo. si tamen pena esset: posset esse causa culpe non inquantum habet: sed secundum quod ex culpa causatur: ut n. cause manet in effectu. unde quia per peccatum primi hominis ista infectio consecuta est: tota natura humana. ideo ubi inuenitur subm susceptum culpe habet rationem culpe in actu: sic in puero iam nato. ubi vero non inuenit manet in tali infectione ut culpa ut sic causa culpe esse possit. ¶ Ad quintum dicitur: quod cum peccatum originale per se loquendo sit nature viciu non potest causari per id quod est persone per se: sed solus per id quod nature debet. Conservatio autem coniunctionis corporis ad animam pertinet spiritualiter ad esse habet persone in natura humana subsistens: et ideo talis coniunctio infectionem originalis peccati non facit in anima nisi adiungatur aliquid quod per se ad naturam pertineat: et hoc est actus generationis: qui per se nature conservande debet. et ideo ex concupiscentia que remanet post baptismum: non inficit iterato anima illius qui baptizatus est: sed per generationem in filium suum traducitur ut in originali nascatur.

¶ Ut sit necesse oēs hoies nasci in pctō originali. II.

Secundus sic pcedit. Ut quod non sit necesse oēs hoies in pctō originali nasci. Baptismus n. reddit regenerationem per ipsum hoc quod per Adam perditum fuit: quia donum Christi excelsit delictum ade. ut dicitur Ro. 5. sed si Adam non peccasset hoies in pctō originali filios non gesserent. et hoies baptizati in filios peritū originale non transmittunt. ¶ P. mores est pena originali pctō debita. et ubi non erit mors ibi non erit originale. sed Hieronymus ponit quosdam in fine mundi non mortuos. et ubi illi in originali non nascantur. ¶ P. sic deus ex costa viri mulierem formavit: ita et potens est nunc ex digito hominis vel alio membro corpus humanum formare: cōstat autem quod ille qui sic formatur esset non descenderet ex Adam secundum rationem feminalem. cum igitur hec fuerit causa. ut Augustinus dicit: quare Christus originale non dicitur: quia non fuit in Adam peccante secundum feminalem rationem: ubi quod iste originale non habet: et ita non est necessarium in oēs originale transire. ¶ P. Si muliere peccante que ante virum peccavit: vir in lib. arbi. remansisset. poterat etiam non peccare: sed si Adam non peccasset etiam muliere peccante. non fuissent ex eis hoies in originali geniti. et cum hoc fuerit possibile: non est necessarium: ut peccatum patris prime. s. Eve in oēs posteros eius transiret. ¶ P. ut Augustinus dicit: ista concupiscentia libidinis que est in actu coitus originale peccatum causat. sed qualitercumque sumatur concupiscentia potens est deus ab eis hoiez liberare per miraculum. et contingit aliquem sine pctō originali nasci.

Contra est quod apostolus Ro. 5. dicit. Peccatum in oēs hoies transiit. ¶ P. ille qui non est pctō obnoxius redemptione non indiget. si ergo esset aliquis qui non in pctō originali nasceret propter Christum inueniret aliquem qui redemptioe facta per Christum non indigeret: et sic Christus non esset caput omnium hominum: quod non est convenienter secundum fides. ergo nec ponere quod aliquis sine peccato originali nasci possit.

Respondeo dicitur: quod necessarium est oēs qui ex Adam generantur per viam coitus peritū originale transire: cuius ratio ex dictis accipi potest: ad esse. n. originalis duo concurrunt. s. defectus quodam principia nature humane. et iterum quod fuerit in parte nature: ut isto defectu careret: vel non: sine quo

ratio culpe in hoc defectu non esset. utrumque autem necessarium est inueniri in illis qui ex Adam per modum dictum generantur. Si. n. defectus ille non traducere: non posset contingere: nisi per hoc quod natura generantis perfecte reintegrata esset. non. n. potest contingere. ut virtute nature deficientis aliquid in natura non deficientis generetur. natura vero humana in statu huius vite non reintegratur: quia ad id quod nature est: et si per gratiam reintegratur: quantum ad hoc quod ad personam pertinet: sed in futuro perfecte reintegrabitur in beatis. unde opz. secundum totum decursum huius vite defectus iste ex patribus in filios propagetur: sicut etiam ratio voluntaria que culpam cabaret in natura in oēs hoies qui ab Adam naturam accipiunt transiret: erat. n. ut supra dictum est tali conditione sibi iusticia originalis concessa: ut oēs qui ab eo naturam humanam acciperent: sicut cum natura et iusticia consequeretur. unde quod illi qui ab ipso nati sunt tali iusticia careant ex voluntate ipsius: adeo consecutum est. unde ratio voluntaria in oēs qui ab eo nascuntur humanam accipiunt sicut cum defectu transiret: et quia genitum naturam recipit a generate et patris ab agente. ideo oēs qui secundum feminalem rationem que est utriusque actus ab Adam descendunt: opz. quod in culpa originali nascantur.

Ad primum ergo dicitur: quod redemptio Christi totum nobis reddit quod in Adam perdidimus: non tamen sicut sed vnumquodque tempore suo. non enim per Christum in primum statum innocentie producimur: ut sumus immortales in hac vita: sicut et Adam fuit sed hoc per Christum in patria consequi speramus: et ideo per baptismum et alia sacramenta que ex passione Christi virtute fortium expurgatur homo: quantum ad id quod persone est: et etiam quantum ad naturam in his que persone sunt comparata: ut ipse homo in actibus personalibus pctō non serviat: sed non inquantum ad naturam in his qui per se nature debentur: et ideo opz. ut per actum etiam nature infectio originalis in plenam transiret: quibus etiam pater sit a culpa originali immunis secundum quod ad personam suam spectat: sicut. n. peccatum originale quilibet trahit particulari generatione sua: et non per generationem patris sui: ita etiam opz. quod in mutatione suam consequatur per speciale regenerationem suam. et non per hoc quod pater suus regeneratus est. ¶ Ad secundum dicitur: quod hoc non concedatur ab oibus qui aliqui in fine mundi inueniuntur: qui non moriuntur: imo Augustinus et Ambrosius contrarium dicunt: et dictum Hieronymi magister exponit i. 4. 3. dist. quarti libri hoc modo: quod dicatur illi qui inueniuntur viui non mori: ex eo quod statim resurgent: et mors eorum brevissimo tempore erit: si tamen defuncti non moriuntur: non sequitur quod sine culpa originali nascantur. hoc enim ex specialis dispensatione dei agitur: ut hac penam remittat ex sua liberalitate: quia voluntas et potestas eius non est subdita ordinis culpe ad penam: sicut nec ordini naturalis cause ad effectum: potest enim facere: et facit quandoque deus ut ignis non comburat: ut in tribus pueris patet Daniel. 3. unde non est inconueniens si faciat ut nati in originali non moriantur: et precipue cum mori in actu non sit directe pene originali responsio: sed necessitas moriendi. Illi autem homines necessitates moriendi in natura sua habebunt: sed hac positioe facta ab hac necessitate nature per specialem gratiam liberabuntur sicut necesse est secundum causas inferiores ignem comburere: a qua tamen necessitate pueri in camino per gratiam liberati sunt. ¶ Ad 3^m dicitur: quod si aliquis diuina virtute ex condigno formaretur originale non haberet: haberet nihilominus omnes defectus quos habet qui in originali nascitur: tamen sine ratione culpe: quod sic patet: poterat deus a principio quando hominem condidit etiam alium hominem ex limo terre formare: quem in conditione nature sue relinqueret: ut scilicet mortalis et passibilis esset: et pugnam concupiscentie ad rationem sentiens in quo nihil humane nature derogaret: quia hoc ex principis nature consequitur: non tamen iste defectus eo rationem culpe et pene habuisset: quia non per voluntatem iste defectus causatur: esset: sicut dico quod in isto qui ex digito generatur tales defectus essent si principis sue nature relinqueret: nisi dñs

gratis hoc sibi vellet cōferre quod pmo hōi p̄tulit: nec isti defectus ex volūtate p̄mi hōis p̄cederēt: quia defectus nō causant ex volūtate p̄mi parētis: nisi in eis qui ab eo naturam accipiūt: nō aut aliq̄s accipit nām a mā: sed ab agēte: vñ cū iste sit ab adam solum materialr: non aut sicut a p̄ncipio actiōis ab eo descēdat: cōstat q̄ naturā humanam ab eo nō accipit: nec culpā originālē per eum incurrit: nec p̄dictos defectus: ideo rōnē culpe vel pene nō hēbūt: cū nō cōparent ad volūtātē: sicut ad causam. ¶ Ad 4^m dōm. q̄ si mulier peccasset viro nō peccāte: forte illa in peccato suo mortua fuisset: 7 deus viro aliā vxorē p̄uidisset: si tñ ex ea filios genuisset dicit q̄ illi filij passibilitatē 7 defectus corporales cōtraxissent: nō aut originālē culpā: 7 defectus qui sunt ex parte aie: cuius ratio in euidenti est: q̄ s̄m p̄bi-losophū in 6° de aīalibus: corpus nō est nisi ex femina: aīa autem est ex mari: nō ita q̄ aīa rōnalis traducat: sed quia in femine est virtus formatiua: per quam in alijs animalibus inducitur anima sensibilis: in homine vō organizatur corpus 7 preparat ad receptionē anime rātionālīs. Si autem cōuerso adam peccasset muliere non peccāte filij ex vtroq̄ cōcepti vtrūq̄ haberēt 7 defectus anime 7 corporis: quia ex defectu anime etiam defectus corporis causantur: deficiente enim pōte necesse est 7 posterius deficere: sed non cōuertitur. ¶ Ad quintū dīcēdum: q̄ hoc non posset esse: vt cōcupiscētia habitualis que in ordinatione virium anime cōsistit tolleret ex toto: nisi natura penitus reintegraret: 7 hoc quidem nulli dubiū est quin deus facere posset: 7 si hoc fieret p̄culdubio geniti sine originālī nascerentur.

¶ Questio. II.

Deinde queritur de subiecto originālī peccati. Et circa hoc queruntur duo. Primo vtrum originālē sit in essentia anime: sicut in subiecto vel in aliqua potentia eius. Secundo: vtrum generatiua p̄re alijs viribus infecta sit.

¶ Utrum peccatū originālē sit subiectiue ī aliq̄ potētia. I.

Primum sic p̄cedit. Ut q̄ originālē sit in aliqua potētia: sicut ī subiecto. Illud. n. qd est a corpore absolutum et imateriale nō vnitur corpori: nisi mediātē aliquo materiali: sed anima rōnalis absoluta est a materia: 7 imaterialis. vt in 3° de anima p̄bus pbat. ergo opz q̄ vnatur corpori mediātibus potētys sensitīue 7 nutritiue partis que sunt materiales 7 organis affige. sed peccatum originālē trāsīt in animā: ex hoc q̄ corpori p̄iuncta est. ergo p̄ p̄us inuenit in potētys sensitīue 7 nutritiue partis. ¶ P̄. originālē per originē traduci. origo autē humane nature est per actū generatiue potētie. ergo in ea p̄mo 7 p̄ncipālī est originālē: sicut in subiecto: 7 nō in essentia anime. ¶ P̄. cōcupiscētia siue habitualiter: siue actualiter sumatur ad vires sensitīuas pertinet: sed in p̄cedēti distinctione magister dixit originālē esse cōcupiscētiā. ergo est in potētys illis: sicut in subiecto: 7 nō in essentia aie. ¶ P̄. sicut Aug. dicit. omne peccatum in volūtate est: sed originālē peccatum est. ergo in volūtate est: volūtas autē potētia est anime. ergo est in potētia: sicut in subiecto. ¶ P̄. pena respondet culpe: sed pena originālīs. s. carētia diuine visionis est in rōne. ergo 7 peccatū originālē: ratio autem potētia quedam est. ergo originālē tē.

Contra per originālē oēs potētie anime ificiūtur: sed potētie nō vniunt nisi in essentia: ergo originālē per p̄us essentia respicit. ¶ P̄. originālē est culpa 7 infectio nature: sed ad naturā per p̄us cōparat essentia q̄ potētia: q̄a essentia est pars essentialis nature. ergo ī ea originālē p̄ncipālīter est.

Respondeo dīcēdo: q̄ peccatū originālē est in eēntia aie sicut in subiecto: qd sic p̄s p̄ba in 8° metaphysice. ostēdit q̄ vnio forme 7 mātē nō est p̄ ali quod vīculū mediū: imo p̄ se vñ alteri vñit. als nō ēēt vnio essentialis: sed accīdētalis: aīa aut forma corporis est. vñ oz vt ipsa aīa vñiat p̄ eēntiā suā īmediate corpori vt ex ea 7 corpe efficiat vñū: sic ēēt ex cera 7 sigillo. vt in 2° de aīa. dī. 7 q̄ originālē cātur in aīa ex p̄iūctione ei⁹ ad tale corp⁹ put forma est: sic enī ex vtrīq̄ p̄iūctis talis nā resultat: oz q̄ ī essentia aie sit p̄mo 7 p̄ncipālī: sic ī subo originālē ī potētys aut per p̄ns: sicut 7 supra de ḡra dīctū est.

Ad primū dōm. q̄ aīa rōnalis pōt cōparari ad corpus vt motor s̄m q̄ est p̄m⁹ aliquorū operū: 7 vt forma. si p̄mo mō cū act⁹ quarūdā potētia: rum īueniant sine īstīs corpālīb⁹ exerceri: aliāz vō cū cor poreis īstīs corpālīb⁹: oz illas potētias que in sua actiōe organo corpālī nō īdīgēt. s. intellectīuas mediātibus sensitīuis corpus mouere: sic plane ī 3° de aīa. ostēdit: q̄ ab appetitū intellect⁹ nō seḡimor⁹: nisi mediātē appetitū sensitū: et sic vep est q̄ aīa rōnalis vñit corpori mediātīb⁹ virīb⁹ sensitīue ptis. Si vō cōsiderē in quātum est forma sic īmediate corpori vñit: q̄ esse qd est act⁹ forme p̄iūcti est ex aīa 7 corpe. originālē aut nō trāsīt in aīaz s̄m q̄ p̄iūgit corpori vt motor: sed s̄m q̄ cōiūgit sibi vt forma: q̄ sic humanā naturā cōstituit. ¶ Ad scd⁹ dōm. q̄ hoc mō per actū generatiue virtutis originālē traduci: sicut 7 natura humana. vnde sic nō opz q̄ p̄ncipālitas humane nature in potentia generatiue cōsistat: ita nec q̄ ipsa sit p̄mū subiectū originālīs: sed magis eēntia aie que naturā hūanā ītegrat 7 cōstituit. ¶ Ad 3° dōm. q̄ vt supra dictū est: cōcupiscētia nō est totū eē culpe originālīs: s̄z solū id qd mātē in originālī ē: qd vō ī eo forme est ex pte volūtatis attēdit: 7 īo in virīb⁹ supiorib⁹ 7 īferiorib⁹ s̄z originālē saluat: 7 hoc nō posset eē: nisi p̄ hoc q̄ defect⁹ 7 īfectio p̄mo in eēntia aie īuenit que vtrāq̄ potētiaz p̄ncipiū est: vt sic ex ea ī oēs potētias corruptio originālīs trāseat. ¶ Ad 4° dōm. q̄ p̄cti oē ī volūtate ēē s̄z in cā: nō tñ semp est ī ea: s̄z ī subo: cū ēēt cōcupiscibilis 7 irascibilis subm p̄cti eē possit: 7 hoc mō ēēt originālē ī volūtate est sic in cā: q̄ ex volūtate p̄mi parētis in oēs trāsīuit. ¶ Ad 5° dōm. q̄ p̄ visionē dei nō solū ipsa rō gloriificat: sed etiaz tot⁹ bō. vñ carētia diuine visionis nō est pena tñ rōnis: s̄z totius hōis: neq̄ opz q̄ sicut diuina visio est p̄ ī potētia rōnis: ita 7 rōnale in potētia p̄mo existat: q̄ originālē p̄seḡ nām. sed britudo aie in opatiōe quadā cōsistit: opatio aut potētie debet: sed nā eēntiā respicit: 7 p̄terea ad visionē beatā aīa puenire nō pōt sine lumie ḡre: cuius subz est eēntia: vt supra. 26. dī. dictum est.

¶ Utrum potētia ḡnatiua sit magis īfecta alijs potētys. II.

Secundū sic p̄cedit. Viderur q̄ ḡnatiua nō sit p̄ alijs viribus infecta. Illud enī qd nō est aliq̄l obediēs rōni non potest virtute perfici vel culpa ingnari sed potētia ḡnatiua est bō. ḡn in ea īfectio p̄cti eē nō pōt. ¶ P̄. potētie īfecte nō cōtingit eē actū sine p̄ctō: s̄z actū ḡnatiue virtutis sine p̄ctō eē cōtingit: vt p̄z in actu m̄ri moniali. ḡ ḡnatiua īfectiōe p̄cti īfecta nō ē. ¶ P̄. īfectio originālīs p̄cti est p̄ fomītē: fomes aut est ī sensualitate. ḡ 7 īfectio ī ea p̄ncipālī est: 7 nō in ḡnatiua. ¶ P̄. īfectio peccati est in eo qd est subm peccati: sed subm originālīs est eēntia aie: 7 non potentia: vt dīctū est. ḡ in ea est īfectio: 7 nō in ḡnatiua. ¶ P̄. nutritiua augmētatiua 7 ḡnatiua ad eādēz partē aie p̄tinet. s. vegetabilē: s̄z ī nutritiua nō ponit īfectiua originālī peccato: nec iterūz ī augmētatiua aliq̄ peccatum ponitur. ergo nec generatiua debet dici p̄re alijs viribus specialiter infecta.

Contra. Infectio originalis consistit in resistētia cōmuni ad animam: hec autem resistētia precipue in actu gñatiue sentiē. ergo ipsa maxime infecta est. ¶ Illud quod est causa alicuius maxime precipat illud: scilicet generatiua est causa infectionis originalis: quia per actum eius traducit. ergo ipsa maxime infecta est.

Respondeo. omnino quod infectio originalis pertinet tribus attributis: quia iter presens aie attribuitur gñatiue: iter sensus tactui: iter vires appetitiuas attribuitur concupiscibili. cuius est ratio: quia originale peccatum est nature: ut dictum est. unde infectio eius ad illas potētiās principaliter pertinet quod aliquod ordinē habet ad actum quo natura traducit: actus autem ille duo habet. scilicet subiacet actui delectationis: delectatio autem ad sensum tactum pertinet: subiacet actui virtutis generatiue attribuitur: sicut exequenti: sed virtuti concupiscibili sicut impanti: quia eius est tendere in id quod est pueniē: et delectabile secundum sensum. et idem diuersis rationibus his tribus viribus talis infectio precipue ascribitur.

Ad primum ergo dicitur quod peccatum actuale quod consistit in actu eius quod peccat: et voluntate non potest esse in illa parte que rationi non obedit: nihil tamen prohibet quod in illa parte que per naturam operationis est infectio nature saluetur. ¶ Sciendum tamen est quod et actuale peccatum in gñatiua esse dicitur: non quod sit in subiecto: sed magis in gñatiua. scilicet concupiscibilis actus gñatiue impat. ¶ Ad 2um dicitur quod infectio gñatiue est infectio nature: unde non oportet quod ex ea relinquatur infectio pertinet per actum eius in persona generare: sed solus in persona gñata. ¶ Ad 3um dicitur quod in sensualitate est infectio in gñatiua ordinat: et disponit actus gñatiue: sed in gñatiua est immediate secundum quod ipsa est immediatus principium traductionis nature: sed verum est quod infectio fomitis in sensualitate principaliter ostendit secundum quod infectio nature redit dat in infectione persone per actuales concupiscentias. ¶ Ad 4um dicitur quod infectio est in essentia aie: sicut in per se subiecto: sed in gñatiua: sicut in cuius actu precipue manifestatur: essentia enim non est principium actus: nisi mediante aliqua potētia. unde sic ex infectione actus non dicitur essentia esse infecta: sicut hic de infectione loquimur. ¶ Ad 5um dicitur quod generatiue ascribitur: et originalis et actualis peccati infectio. Originalis quidem in quantum est principium actus naturalis quo natura traducit: scilicet actualis secundum quod habet aliquos actus exteriores ad generationem ordinatos: qui ad virtutem motiuam sensitivam pertinent: et quia nutritiua similiter quosdam tales actus habet ut apponere cibum oritur: masticare: et delectationem sentire: et hoc ideo sibi etiam actualis infectio attribuitur quasi materialiter: non autem originalis: quia ipsa non est principium illius actus quo natura traducit: nisi remote in quantum generatiue deseruit: augmentatiue vero nulla infectio attribuitur: quia nec ad actum naturalis propagationis ordinatur: nec iterum habet actus exteriores qui per motum sensitivum partem expleant.

¶ Expositio textus.

Ad quod dicitur potest. ¶ Sciendum quod magister hoc soluit negando verum quod parte. scilicet quod illa infectio non est culpa: nec pena: sed defectus quidam: et dicitur de seruoze coitus parentum causari: non sicut ex per se causa: sed sicut ex signo cause. ¶ Et que feditas maior esse videtur. ¶ videtur hoc esse falsum: quia sic originale magis abundaret in filio quam in patre. ¶ Sed dicitur quod hoc intelligitur quantum ad istum actum tantum: qui quidem propter concupiscentiam in genere non est nisi infectio penalis: sed in genito est infectio culpe: non autem maior quam fuerit in patre secundum quod ex alio genitus fuit. ¶ Iniquitatibus conceptus sum etc. hoc non deferendum est ad iniquitatem concipiētis qui sine omni peccato actuali concipere potest: sed ad iniquitatem originalem concepti: que verum sit una vel plures: et quare pluraliter dicatur infra dicetur. 33. dist.

Quomodo originale peccatum dimittatur in baptismo: cum postea sit illa concupiscentia que dicitur originale peccatum. ¶ Dist. XXXII.

¶ Quoniam supra dictum est originale peccatum esse vicium concupiscentie: assignatque est quomodo a parentibus trahatur: et originale dicatur: super est inuestigare quomodo in baptismo dimittatur: cum etiam post baptismum remaneat concupiscentia: que antea fuerat. unde videtur: vel peccatum originale non esse concupiscentiam: vel non remitti in baptismo. ¶ Banet quippe. ut ait augustinus. in corpore mortis huius carnalis concupiscentia: cuius viciosis desideriis non obedire precipiuntur: que tamen concupiscentia quotidie minuitur in perficientibus et continentibus. Sed si remaneat concupiscentia post baptismum: non tamen dominatur et regnat sicut ante: imo per gratiam baptismi mitigatur et minuitur: ut post dominari non valeat: nisi quod reddat vires hosti eundo post concupiscentias: nec post baptismum remanet ad reatu: quia non imputatur in peccatum: sed tamen pena peccati est: ante baptismum pro pena est et culpa.

¶ Quod originale peccatum duobus modis dimittitur. scilicet extenuatione sui et solutione reatus.

¶ Aplici ergo ratione peccatum originale dicitur dimitti in baptismo: quia per gratiam baptismi vicium concupiscentie debilitatur atque extenuatur: ita ut iam non regnet: nisi concupiscentia reddatur ei vires: et quia reatu ipsi soluitur. ¶ Unde augustinus in libro de baptismo par. ¶ Si per baptismum id agitur ut verus homo crucifigatur et corpus peccati destruat: non ut in ipsa vivente carne concupiscentia resperfa et inata repere absuatur: et non sit: sed ne obfit mortuo que ierat nato. ¶ Nam si post baptismum vixerit in carne habet concupiscentiam cum qua pugnet: eamque adiuvante deo superet: si tamen non in vacuum gratia eius suscepit. ¶ Non utique hoc prestatur in baptismo: nisi forte miraculo ineffabili creatoris: ut lex peccati que est in membris: proorsus extinguatur et non sit: sed ut quicquid mali ab homine factum dictum cogitatumque est: totum aboleatur: ac velut factum non fuerit habeatur. Ipsa pro concupiscentia soluto reatus vinculo: quo per illam dyabolus animam retinebat: et a suo creatore separabatur: maneat in certamine. Ecce hic aperte ostendit ea ratione dimitti in baptismo: non quia non remaneat post baptismum. sed quia reatus in baptismo aboletur. ¶ Deinde ipse ostendit eodem modo etiam dimitti: quia baptismi gratia concupiscentia ipsa mitigatur et minuitur in eodem libro. ita dicens.